

Sygn. akt V Ca 2256/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Gutkowska
-----------------	---------------------

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2012 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko J. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie

z dnia 10 stycznia 2012 r., sygn. akt II C 142/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od J. P. na rzecz (...) w W. kwotę 60, 00 zł (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 2256/12

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. wniosło o zasądzenie od pozwanej J. P. kwoty 152,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10.06.2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 25.05.2011 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy uwzględnił powyższe powództwo w całości.

Pozwana J. P. zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości wnosząc sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 10 stycznia 2012 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie zasądził od pozwanej J. P. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 152,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty i orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 2.03.2010 r. pozwana J. P. dokonała zakupu biletu okresowego uprawniającego do poruszania się środkami transportu miejskiego (...), kodyując go na posiadanej przez siebie (...) karcie miejskiej nr (...). Pozwana nie dokonała jednocześnie aktywacji posiadanej przez siebie karty miejskiej.

W dniu 26.05.2010 r. pozwana J. P. korzystała z transportu miejskiego (...) poruszając się tramwajem linii (...) na odcinku pomiędzy przystankami (...) w W.. Podczas kontroli biletów pozwana okazała kontrolerowi biletów o godz. 19.37 dokument przewozu w postaci posiadanej przez siebie (...) karty miejskiej nr (...), na której był zakodowany bilet okresowy. Okazana przez pozwaną w trakcie kontroli (...) karta miejska nie była do chwili rozpoczęcia kontroli aktywowana.

Pozwana J. P. dokonała aktywacji posiadanej przez siebie (...) karty miejskiej nr (...) o godz. 20.03 po przeprowadzeniu kontroli biletów.

W swych rozważaniach Sąd Rejonowy jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia wskazał art. 33a ust. 3 prawa przewozowego w zw. z § 22 pkt. 1 załącznika do Uchwały nr (...) Rady (...) z dnia 13.05.2004r. w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...).

W ocenie Sądu I instancji powód miał prawo wystawić wezwanie do zapłaty, bowiem zgodnie ze wskazanym wyżej przepisem, w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu, przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

Sąd Rejonowy wskazał, że na podstawie § 3 Ustaleń dodatkowych do Taryfy przewozowej stanowiącej załącznik do uchwały nr (...) Rady (...) z dnia 13.03.2008r., „bilet stanowi dowód wniesienia opłaty i uprawnienia do korzystania ze środków lokalnego transportu zbiorowego (...), wyłącznie po jego skasowaniu lub aktywowaniu". Skoro zatem w dacie kontroli pozwana nie posiadała aktywowanej karty miejskiej pracownik powoda zasadnie zakwestionował ważność tego dokumentu i obciążył pozwaną opłatą dodatkową.

Za zasadne Sąd I instancji uznał również roszczenie powoda o zapłatę odsetek ustawowych od dochodzonej przez niego należności liczonych od dnia 10.06.2010 r. do dnia zapłaty, gdyż znajdowało ono w tym zakresie oparcie w treści przepisu art. 87 ustawy z dnia 15.11.1984r. Prawo przewozowe.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła pozwana wnosząc o jego uchylenie.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem II instancji według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Rejonowy poczynił w analizowanej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego. Z poczynionych ustaleń wyciągnięte zostały prawidłowe wnioski prawne i poprawnie sąd pierwszej instancji zinterpretował treść oraz znaczenie zastosowanych przepisów. Także uzasadnienie zaskarżonego wyroku odpowiadało wymogom określonym w art. 328 k.p.c., co pozwoliło Sądowi Okręgowemu na merytoryczną kontrolę orzeczenia. Stąd, w niniejszej sprawie sąd drugiej instancji na podstawie art. 382 k.p.c. przyjął ustalenia faktyczne i wnioski prawne Sądu Rejonowego jako swoje własne. W tej sytuacji rozważeniu podlegały jedynie zarzuty zawarte w apelacji strony pozwanej.

W ocenie Sądu Okręgowego nie doszło do naruszenia art. 6 k.c. Zasadne jest stanowisko Sądu Rejonowego, że pozwana nie wykazała, aby w momencie kontroli posiadała ważny dokument przewozu, okazana przez nią (...) była bowiem jeszcze nieaktywna.

Odnosnie zarzutu nieprawidłowego umocowania pełnomocnika pozwanego, to w ocenie Sądu Okręgowo zarzut ten również nie zasługuje na uwzględnienie. Zaspokajanie zbiorowych potrzeb w sprawach lokalnego transportu zbiorowego należy do zadań własnych (...), co wynika z przepisów ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, póź. 1591 ze zm.). Uprawnienie Zarządu (...) w tym zakresie wynika ze statutu Zarządu (...), zgodnie z którym Zarząd (...) jest jednostką organizacyjną (...) nie posiadającą osobowości prawnej, prowadzoną w formie jednostki budżetowej, organizuje, zarządza i nadzoruje lokalny transport zbiorowy w imieniu (...), realizuje zadania w zakresie pobierania opłat za przejazdy środkami lokalnego transportu zbiorowego (...) - Uchwała Nr (...) (...) z dnia 19 maja 2005 r. w sprawie Statutu Zarządu (...). W reszcie po trzeciej, legitymacja czynna po stronie powoda wypływa z art. 34a ust. 2 ustawy prawo przewozowe, zgodnie z którym, w odniesieniu do transportu zbiorowego, gminnego, powiatowego i wojewódzkiego, przepisy, dotyczące sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie: braku odpowiedniego dokumentu przewozu, braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu (...) określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w (...) - Rada (...). W związku z tym pełnomocnik pozwanego wykazał się prawidłowym pełnomocnictwem.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację w pkt. 1 wyroku, w pkt. 2 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powódki (jako strony wygrywającej postępowanie apelacyjne - art. 98 k.p.c.) kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej, na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).